

соціальних установок і ролей [1]. Якщо рекламований продукт має позитивні для індивіда характеристики (наприклад статусність, вишуканість), то знання про те, що такий продукт пов'язали з ним буде приємним. Також таргетингова реклама використовує "ефект ореолу" – результат дії загального враження про що-небудь (явище, людину, речі) на сприйняття деяких його особливостей [3]. Людина готова сприймати певний бренд або річ, надавати їм перевагу лише тому, що певна риса, яка відповідає цьому бренду/товару, вже робить їх гарними, правильними, підходящими. Вибір цих рис залежить від цінностей людини, а також від вікових особливостей. Наприклад підлітки орієнтуються на своїх успішних та популярних однолітків. Тому мережа магазинів, в яких вони купляють одяг буде привабливою, буде відповідати їх цінностям, допомагати у віднесенні себе до певної соціальної групи. І таргетингова реклама вивчає ці особливості, щоб підібрати саме ту рекламу, яка гіпотетично буде цікава даній людині.

Отже, таргетингова реклама враховує вікові особливості індивіда, цінності, вподобання. Вона враховує історію пошукових запитів людини, продукцію, яка була переглянута, місце знаходження людини. Поєднуючи цю інформацію, маркетологи разом із власниками Інтернет-мереж демонструють користувачу відібрану рекламу. Вона буде використовувати механізм ідентифікації, ефект ореолу.

Проте, таргетингова реклама не є ідеальним методом. Вона не буде ефективною вже тоді, коли програма невірно вираховує інтереси споживача, що може статися за багатьох причин: хтось інший буде користуватися електронним пристроєм, пошуковий запит було введено помилково. До того ж, більшість програм не здатні враховувати індивідуальний досвід кожного індивіда, який є унікальним. Тому, при створенні Інтернет-реклами важливо використовувати ще й інші методи, та пам'ятати, що успіх реклами буде лише у випадку рекламування якісного товару.

Список використаної літератури:

1. Мещеряков Б.Г, Зинченко В.Б Большой психологический словарь / Б. Г. Мещеряков, В.Б Зинченко . – СПб.: ЕВРОЗНАК, 2004. – 672 с.
2. Лебедев-Любимов А.Р. Психология рекламы / А.Р. Лебедев-Любимов .— СПб.: Питер, 2002. — 368 с
3. Щербаков С.П. Таргетированная реклама. Точно в яблочко / С.П. Щербаков .— СПб.: Питер, 2019. – 352 с.

Науковий керівник: к. психол. н., доцент Сірик І. В.

Я.П. Ігнатюк

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ СІМЕЙНИХ КОНФЛІКТІВ

Люди, які створюють сім'ю, прагнуть задовольнити ряд потреб – в любові, в дітях, в переживанні загальних радощів, в розумінні, спілкуванні. Проте створення сім'ї – це не тільки реалізація ідеальних уявлень про шлюб, які склалися у майбутнього подружжя. Це реальне життя двох, а потім і декількох людей, у всій її складності і різноманітності. Вона включає безперервні переговори, укладання угод, компроміси і, звичайно, подолання труднощів, вирішення конфліктів, які є в кожній родині.

Сімейні конфлікти – це «конфлікти, що виникають між членами однієї сім'ї як з приводу питань життєдіяльності сім'ї, так і з приводу задоволення різноманітних потреб її членів, відповідності рольової поведінки очікуванням» [3, с. 25].

Подружжя можна розглядати з двох основних позицій: як малу соціальну групу і як соціальний інститут. У першому випадку мова може йти про соціально-психологічний (емоційно-психологічний), а в другому – про соціологічний (інструментальний) рівні групового спілкування. Виходячи з цього, перша група конфліктів буде обумовлена в основному особистими якостями подружжя та особливостями сімейних відносин. Друга – впливом зовнішніх суб'єктивно-об'єктивних умов на подружні стосунки.

У повсякденному сімейному житті відрізнити внутрішні причини конфліктів від зовнішніх буває непросто. Одні й ті ж зовнішні впливи можуть викликати часом діаметрально протилежну реакцію у різних подружніх пар. Наприклад, важкі фінансові та побутові умови для однієї сім'ї можуть стати причиною постійних конфліктів і навіть розлучення, а для іншої – одним з основних чинників зміцнення сімейних уз.

А. Харчев і В. Мацковський виділили кілька причин сімейних конфліктів:

- 1) невідповідність молодих людей до різкої зміни способу життя;
- 2) складність відносин між поколіннями;
- 3) гедоністичне ставлення до шлюбу (коли від нього чекають одних тільки приємних несподіванок) [2].

Сімейні конфлікти зазвичай пов'язані з прагненням людей задовольнити ті чи інші потреби або створити умови для їх задоволення без урахування інтересів партнера. Конфлікт, як правило, породжується не однією, а комплексом причин, серед яких досить умовно можна виділити основну причину.

В свою чергу, В. А. Сисенко [3] виділив наступні причини подружніх конфліктів:

- незадоволеність потреби в цінності і значущості свого «Я», порушення почуття гідності з боку іншого партнера;
- незадоволеність сексуальних потреб одного з подружжя;
- незадоволеність потреби одного або обох в подружжі в позитивних емоціях: відсутність ласки, ніжності, турботи, уваги і розуміння;
- пристрасті одного з партнерів до спиртних напоїв, азартних ігор, наркотиків.
- фінансові розбіжності подружжя: питання взаємного бюджету, утримання сім'ї, вкладу кожного з партнерів у її матеріальне становище;
- незадоволеність потреби у взаємодопомозі, взаємній підтримці, у співпраці з питань поділу праці в сім'ї, ведення домашнього господарства, виховання дітей, у стосунках з батьками і т. д.;
- різні потреби та інтереси у проведенні відпочинку та дозвілля, розбіжності в захопленнях [3].

Дана класифікація не може показати всього різноманіття подружніх конфліктів, але дає можливість систематизувати основні з них. Розглянемо деякі з цих конфліктів [3].

Поширеною психологічною проблемою у молодого подружжя є проблема взаємодії з батьківськими сім'ями. Вона може породжуватися більшою мірою кимось з подружжя або батьками. У першому випадку недостатня зрілість одного з молодих людей, його емоційна залежність від батьківської сім'ї не дозволяє сформуватися нормальній подружній системі. Багато молодих людей далеко не відразу усвідомлюють, що тепер всі проблеми, труднощі, спірні питання вони повинні вирішувати саме один з одним, а не зі своїми батьками [3].

У другому випадку проблема походить від батьків, яким важко знизити ступінь своєї участі в житті своєї дитини. Молода пара повинна встановити територію, відносно незалежну від батьківського впливу, а батькам, у свою чергу, необхідно змінити способи взаємодії з дітьми після того, як ті створили власну сім'ю.

Як стверджують соціологи витоки багатьох конфліктів у молодих сім'ях слід шукати в боротьбі за верховенство в сім'ї. Причому установка на лідерство стосується не тільки суто побутових проблем шлюбу (як витратити гроші, де проводити відпустку і таке інше), а й, по суті справи, всього комплексу взаємовідносин між чоловіком і дружиною [1].

У кожної людини ще до вступу в шлюб складаються свої уявлення про те, яким має бути сімейне життя, які обов'язки повинні бути у подружжя. Але формуються сімейні відносини, які нерідко суперечать тим, що очікувало від сімейного життя майбутнє подружжя. Конфлікти на ґрунті поділу праці, неузгодженості в системі взаємних прав та обов'язків у родині, деколи нерозв'язна проблема для молодого подружжя.

У всіх молодих подружжях незалежно від їх забезпеченості існують фінансові проблеми. Початківцям у сімейному житті необхідно навчитися зіставляти свої бажання з можливостями, витрати – з доходами, тобто створити таку модель планування і розподілу сімейного бюджету, яка б задовольняла обох партнерів.

Багато сварок, образ і непорозумінь виникає через розбіжності в поглядах на проведення вільного часу [1].

За умови коли немає довіри, виникає почуття ревнощів, яке вносить в сімейне життя багато неприємностей. Психологи стверджують, що здорове почуття ревнощів, а саме ревнощі в малих дозах – необхідний компонент любові. А от прояв ревнощів вже залежить від загального рівня культури людини, від почуття власної гідності, вміння керувати своїми емоціями.

Причин і приводів для виникнення конфліктних ситуацій стає значно більше з появою дитини в сім'ї. У подружжя з'являються нові нелегкі обов'язки по догляду за дитиною, її виховання. У зв'язку з цим у них суттєво обмежуються можливості для професійного росту, для реалізації своїх інтересів. Можливі зіткнення поглядів подружжя і їхніх батьків стосовно питань виховання дитини. У цей період втома дружини, пов'язана з доглядом за дитиною, може призвести до тимчасової дисгармонії сексуальних відносин [4].

Таким чином, можна стверджувати, що це ті причини конфліктів в молодих сім'ях, які найчастіше зустрічаються в науковій літературі, а саме: складність відносин між поколіннями, претензії на лідерство, поділ домашніх справ, економічні проблеми, проведення дозвілля, ревнощі і поява дитини в сім'ї.

Список використаної літератури:

1. Авсиевич М.Т., Мельник Л.И. Супружеские конфликты и пути их преодоления. – М.: Материал в помощь лектору, 1989. – 22 с.
2. Харчев А., Мацковский М. Современная семья и ее проблемы. А. Харчев, М. Мацковский. : Статистика, 1978. – 224 с.
3. Сисенко В.А. Подружні конфлікти / Сисенко В.А – М.: Думка, 1989. – 173с.
4. Шуман С.Г., Шуман В.П. Конфлікти в молодій сім'ї: причини, шляхи усунення. Мн.: Університетське, 1989. – 78 с.

Науковий керівник: к.психол.н., доцент Драгола Л.В.

О. Кисленко

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ПСИХОЛОГІЯ ЩАСТЯ: ГОРМОНИ ЯКІ РОБЛЯТЬ НАС ЩАСЛИВИМИ

На думку сучасних психологів, з огляду на високий темп життя людини, щоб отримати від життя все саме найкраще, важливо кожного дня, кожну годину, кожну хвилину витратити з користю. Однак наші думки не завжди зайняті потрібними нам речами. Ми не насолоджуємося прогулянкою по дорозі на роботу, а думаємо і тривожимося, якими ж словами зустріне нас керівник, нас турбує що з'їсти на обід або які оцінки в соціумі сьогодні отримаємо.

«Встановлено, що щастя – єдиний фактор людського досвіду, однак воно складається хоча б з 3 частин, незалежних факторів: задоволення життям, позитивні емоції і відсутність негативних»- стверджує Майкл Аргайл[2].

Для кожного з нас термін "щастя" інтерпретується по-різному. Ще Фрідріх Ніцше говорив: "Нещасною або щасливою людиною роблять тільки її думки, а не зовнішні обставини. Керуючи своїми думками, вона керує своїм щастям"[3].

В психології існують багато методів оцінки щастя, які є досить валідними, зокрема Оксфордський опитувальник щастя (ОНІ, OxfordHappinessInventory 1989)[2]. За допомогою даного опитування можливо визначити наскільки людина відчуває себе щасливою. Однак, що відбувається коли ми відчуваємо щастя в нашому організмі?

Вчені звернули увагу на гормони, які допомагають нам в цьому. Наприклад, коли людина відчуває себе добре, мозок синтезує такі гормони, як дофамін, серетонін, окситоцин і ендорфін. Це так звані "гормони щастя", які виробляються при потребі у "боротьбі за виживання" (необхідність в їжі, безпеці і т.п.). Ці гормони активно синтезуються в ті моменти, коли мозок відчуває позитивні для нашого виживання дії.